

[H. C. Andersen.]

søger dem, må finde den berigelse, som det er teatrets opgave at give.

Det var de tilfredse teaterfolk! Men de skuffede er billedteatrenes folk, som vedblivende skal betale den høje skat på $\frac{3}{8}$ — som den højtærede finansminister sagde: de, som skal betale 60 øre tilbage, hver gang de sælger en billet til 1 kr. 60 øre. Jeg er af den opfattelse, at man egentlig skulle være gået tilbage til $\frac{2}{7}$ af prisen, eftersom det er beviseligt, at tiden har ført med sig, at biografbesøget er gået stærkt tilbage. Udgifterne stiger, og indtægterne formindskes. Men jeg ved meget vel, at det er et spørgsmål om så mange penge, at det vel ikke kan lade sig gøre at gå tilbage hertil, da pengene simpelthen ikke kan undværes. Lad gå da. Men der er en stor del af vore små landteatre, som kommer til at lukke, hvis der ikke bliver gjort lidt for dem, og vi har ingen interesse i at slå disse mennesker ihjel. Nu glæder det mig at høre, at dette spørgsmål er blevet berørt i folketinget i går, og at ministeren har givet løfte om at ville tage spørgsmålet op til undersøgelse og overvejelse i sommermånederne. Viser det sig så, at klagerne fra disse småfolk er berettigede, vil man prøve på at hjælpe dem på en eller anden måde. Jeg tror ikke, man hjælper dem ved at give dem tilladelse til at forhøje deres billetpriser med 15 øre — tværtimod. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Tværtimod?). Ja, fordi det kan bevises, at besøget er faldet så stærkt, at disse 15 øre ikke betyder en fordel for dem — tværtimod. Vi skal nemlig huske på, at de allerede har forhøjet deres billetpriser med de 15 øre, hvad de har fået lov til af priskontrollen, så at mange små landteatre nu er oppe på billetpriser, der er lige så høje som i københavnske storteatre, f. eks. 1 kr. 65 øre, og deroverfor reagerer folk. Jeg tror ikke, det er den rigtige vej at gå. Skal man hjælpe dem, tror jeg, den eneste udvej er at nedsætte skatten for de små teatre, som har under en vis ugentlig indtægt. Det vil økonomisk heller ikke betyde stort.

Da det nu imidlertid er sådan, at ministeren vil tage dette spørgsmål op til undersøgelse og overvejelse i sommermånederne og tidligt i næste samling fremkomme med forslag om en ændring, hvis en sådan er nødvendig, synes jeg, man må blive stående ved

dette og slå sig til tåls dermed. Derfor vil også mit parti naturligvis her som i folketinget stemme for loven.

Malchau: Der er jo et gammelt ord, der siger, at mennesket lever ikke af brød alene. Derfor tiltaler det mig meget — og jeg tror også, det vil vække glæde og tilfredshed hos alle —, at forlystelsesskatten i henhold til det foreliggende lovforslag skal bortfalde for teatrenes vedkommende, for skuespil, opera og ballet, når der da ikke finder servering sted på tilskuerpladserne.

Det er rigtigt nok, som det er anført i bemærkningerne til lovforslaget, at teatret er en meget betydningsfuld kulturel faktor. Om dette også kan siges om de revyer, der opføres, er jo et andet spørgsmål, men jeg indrømmer, det kan være vanskeligt her at drage skarpe skillelinier, hvorfor man vel også må tage revyerne med under teatrene. En kendsgerning er det jo, at praktisk talt alle privatteatre giver underskud — det ene eksempel, som vi alle kender, på et privatteater, der giver overskud, er jo kun den undtagelse, der bekræfter reglen.

Hvad angår biografteatrene, som der også har været talt meget om både i det andet høje ting og her i dag, er det vel nok rigtigt, at mange af disse lettere end teatrene kan bære forlystelsesskatten; i hvert fald er billetpriserne i biografteatrene i modsætning til de rigtige teatres relativt små. Jeg forstår godt — det har også været indgående drøftet i det andet høje ting —, at mange mindre biografteatre, navnlig i provinsen, kan have ondt ved at få det til at løbe rundt, og jeg er enig i, at disse biografteatre på en eller anden måde må hjælpes. Der har været tale om en nedsættelse af afgiften, men denne afgift for biografteatrenes vedkommende indbringer jo store beløb, så en nedsættelse ville betyde en langt mindre indtægt for statskassen. Jeg er derfor enig i og kan tiltræde den betragtning, den højtærede finansminister har gjort gældende her i dag, at man overvejer at hjælpe biografteatrene på anden måde, nemlig gennem en tilladelse til at forhøje billetpriserne.

Det foreslås at nedsætte afgiften for væddeløb, hvortil der er knyttet totalisatorspil, til $\frac{2}{7}$ af entreindtrægten. Opretholdelse af hestevæddeløb har sikkert en ikke ringe berettigelse, også set udfra et avlsmæssigt